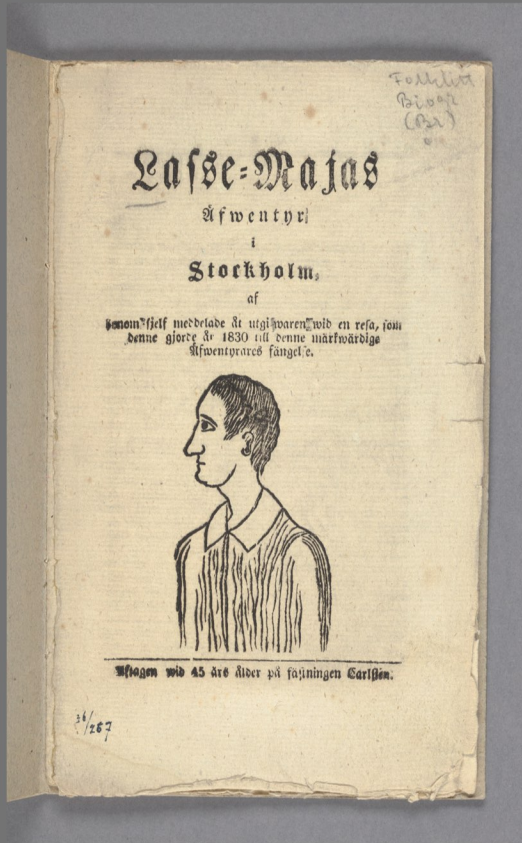

Lasse-Maja

Den svenske stortjufven Lasse-Majas äfventyr ...

Tryck // / 18 G Br.

Tillkomstår 1853

Digitaliserad år 2020

Folklit
Bivagn
(B2)

Lasse=Majas

Äfventyri

i

Stockholm.

af

Benom'sjelf meddelade ät utgiwaren wid en resa, som
denne gjorde år 1830 till denne märkwärdige
Äfventyrares fängel'se.

Äftagen wid 45 års ålder på fängningen Carlsten.

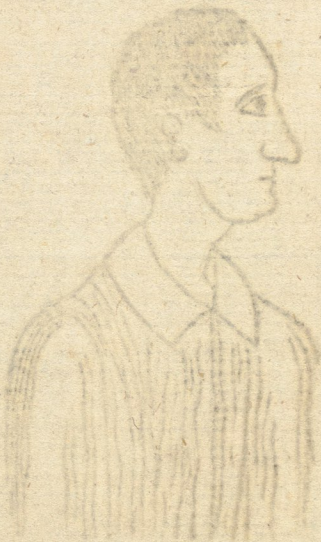
36/
267

2010-10-10

10

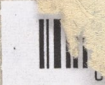
10

10

10

Den
af beertig
Wigt dog
frånalle
skad att
gi regis
ide rekon
utvecklade
underrö
försumlig
att antan
med en m
ta han vä
fati. För
de rennin
hål såd fi
så tvuari
första bet
ra reunit
väl för
en inled
föld upp
hof gumi
de smart
igte att
åren fo
och und
benom er
den hade
läremur,
ninga.

Den beryktade stortjuften Lasse-Maja föddes år 1785 af hederliga föräldrar i trakten af Linde i Örebro län. Tidigt dog hans fader och hans mor, som wid sadrens fränfalle hårdt anfattes af sina creditorer, såg sig nödsakad att räcka en annan man sin hand, för att undgå dessas estehängenhet. Den elwådliga gossen wisade redan tidigt anlag för det onda, som ännu mer utvecklades af en försunnad uppfostran. Då hans underwising slutelig'n skulle företagas och preslen i församling'n för detta ändamål anlätades, wiste han att undandra sig lästimmarne och unngicks i stället med en mängd libertiga kamrater af sin ålder, af hvilka han lärde fortspel och dithörande lastfullt lefnads sätt. För att underhålla detta lefnads sätt, som kostade penningar, snattade han sådane från sina föräldrar, stal såd från dem och sålde till grannarna samt ansåg hwarje medel tillåtet att förskaffa sig mynt. Sin första betydliga stöld begiet han då han plunderade flera penningpåsar, hvilka hans fader låtit i arf och wäl förwarat i ett skåp, till hwilket tillwål Lars låt en sned af sina blanka estergöra nyckeln. Då denna stöld upptäcktes låt fadern efterställa en så kallad klot gumma, som skulle utpekta tjuwen. Denna gifvade snart af den förwirring, som wisade sig i Lasses ansigte att han war den sammlyklige och angaf honom äfwen som den drottslige. Nu grep Lars till fingten och undkom lyckligt. En torpare i granskapet gånde honom en tid och åtnjöt dertfore af Lars betalning, då han hade de stulna penningarne förwarade i en kätlaremur, då han om nätterna snög sig att hämta penningar. To parens dotter Maja blef Lasses goda wän

och spionerade i grannskapet, samt berättade slutligen att saken tycktes vara glömd ö.h. de utsatta posterna indragna. Detta tillfälle begagnades af Lasse för att wäga ett försök på föräldrarnes wisthus, hwilket likwäl misslyckades. En dag föll det Lars in att påtaga Majas kläder och dessa passade honom efter torparefollets utfago förträffligt. Detta bestämde honom att framdeles bruka qwinndrägt då denna gaf många tillfällen, som ej erbjudas en man. Kläder anskaffades, och förklädd som bondpiga gick han till Drebro. Derifrån begaf han sig till Arboga men fick under wägen tjänst hos en bonde. Här friade en Länsmans son till den förklädde Lars och fick af honom ja; likwäl skulle ej bröllopet stras förrän om ett år. Emellertid fattade fröknarna på ett nära betäget herregods tycke för den wackra och muntra bondpigan och tilbödö henne tjänst hos sig som kammarjungfru. Detta anbud motogs. Men det war för starkt för en ung mans person att dageligen wistas och leswa i det närmaste förhållande med trenne unga, wackra flickor, som i oskunnighet om hans werkliga kön, ej drago i betänkannde att låta honom b träda så wäl wid på- som afklädande. Lasse målte efter sex weckors wistande begifwa sig på flykten, så wida han ej wille se sig röjd. Han tog likwäl med sig de grammaste klädningarne ur fröknarnes garderobe, jemte andra saker, som woro nödwändigiga för ett fruntimmer. Utan betyg och penningar blef honom ingen annan utwäg öfrig än att försoga sig tillbaka till torparefolket. Efter en hel weckas wandring ankom han till dessa, som ej i början igenfände honom i de ståtliga fruntimmerskläderna. Snart började likwäl här penningar och lifsmedel att fattas och utwägar målte widtagas att fylla denna brist. Torparen och Lasse-Maja begåfwos sig en natt ut i grannskapet till en der boende bergsman. En planka i wisthusgolfwet bortbröts och nödiga matwaror uttogos samt lastades på en medföljande häst. Lifsmedel woro på detta sätt för-

Raffade, och penningar förvärfwade Lase-Maja på en utstykt till en marknad, som hölls i grannskapet. Klädd som en förmånlig dam visste han att så intaga en der warade guldsmeds hjerta, att denne inbjöd honom på ett wårdsrus, tracterade honom rikligen och wisade alla sina dyrbarheter för honom. Guldsmeden kunde likwäl ej förmoda Lase-Maja att om natten dela hans säng, utan den tillbringades af den sedmare på en soffa. Sedan guldsmeden, något rusig af de förtärda dryckerna, somnat, steg Lase-Maja sakta upp, bertog hans plånbok, men wille ej beröfwa honom hans juweler. Derefter snög wår hjetle sig sakta utför traxpan, men kunde ej komma ut genom den slängda porten. Likwäl fann han snart på råd; tog en i ett hörn stående jernstång och uppbröt med den galläggningen under porten samt aflägsnade sig med sit rof. En häst och en släde, som stod tom utanför en krog, bigagnades af Lase-Maja att påskynda färden till torpet, der han mottogs af den för hans skull oroliga Maja. Under wintern öfwade han sig i åtskilliga fruntimmers löjder för att kunna i Stockholm om wären uppträda som hushållerska. Då wintern war förbi begaf man sig på wägen. Maja följde Lars, som förklädd till mansell utgaf den förra som sin piga.

Ankommen till Fellingebro gästgäwaregård träffade Lase en Qwartermästare, som så intogs af hans person att han erbjöd honom tjenst som hushållsmanssell på sin gård. Detta antogs efter något betänkan- de med förbehåll att Maja skulle få qwarlanna som piga. Då detta bewillades flyttade Lars genast till sin nya tjenst. Den der förut warande hushållsmansjellen, med hwilken Qwartermästaren hade flera barn, måste genast ut huset, hwilket hon lemnade under förmaningar till Lase att taga sig till vara för Qwartermästaren, som förfört henne och nog skulle göra detsamma med Lars. Denne menade likwäl att dermed ej skulle wara någon fara och afwärljads tappert de ofto upprepa-

de anfallen Quartermästaren gjorde på den nya hushålls-
manfällens dygd. En gång då Maria och en annan
piga skulle bära ned en så med dricka halfade de och
uthäldt allt drickat. Mansfäll Lars blef wid åsynen här-
af alldeles desperat och basade de båda pigorna med en
till hands liggande qvast. Detta upptog Maja så il-
la att hon började skälla på Lars och sade till ho-
nom: "Du förbannade TiusLasse! nu tycker du att du fått
wäldet måtte jag bli fördömd då jag klädde dig till
fruntimmer, din fördömda karnalle!" Detta hörde den
andra pigan och försummade ej att framföra det till
husbonden, hvilket hade den följd att Lasse-Maja genast
måste förfoga sig derifrån, som han gick och stod i en
sönderrifwen klädning, sina sällfianskor på fötterna samt
utan penningar. Nu beslöt han att besträfa sig till
Stockholm; först wille han ännu en gång göra ett
besök på hemorten. Detta gjordes likwäl så kort som
möjligt och klädd i en lusbil rof med en påre på
ryggen gick Lasse sina färde sedan han i hemlighet ta-
git afsked af sina systrar. På wägen gjorde han åt-
skilliga stålmsstycken: på ett ställe inslog han en ruta
och borttog en mängd manskläderpersedlar, samt smög
in i ett rum der en menniska låg och sof samt stal ett
på bordet liggande fickur. Sedan han kommit ut
klädde han sig i den stulna habiten och förvandlades
till en elegant herre. En häst, som han tog på en äng,
hjelpste honom att påskynda resan till Arboga, derifrån
han sjöledes kom till Stockholm. Ett fruntimmer, som
han här träffade, had honom flytta till sig i Sottgränd.
Lasse-maja gaf sig här ut för en brukspatrons son
och lefde i sus och dus. Detta medtog snart pennin-
geförrådet och wäret unga herrskap måtte tänka på
utwäg att furnera sig med denna wigtiga artikel.
Lasse-Maja klädde sig derföre till fruntimmer och elegant
klädda gingo båda damerna på Norrbro. Der träffade
de en halfdrucken herre, som snart öwertalade dem
att göra sig sällskap. Han war sjökapten och hade

— 2 —

Et fartög liggande ute på firömmen, där rodde Helt ut till det och hjälpte damerna ombord. Lase-Majas samrat twelade wäl, men Lars intalade henne snart mod. Sjökaptenen framtog win och började kurtisera Lase, samt wille att han skulle dela fång med honom. Då släckte Lase-Maja lifsom af wädra lufset och innan fort somnade kaptenen trött och rusig. Detta tillfälle lät ej Lase-Maja gå sig ur händerna. Ett der stående schatull, twenne fikur och en plånbok tillgrepos och nedhifwades i jullen, i hwilken wåra båda damer sedan flego. Som ingen af dem war särdeles sjöman lägo de länge och tafwade i wattnet. Slutligen ankommo de till Nybron; der sönderflogs schatullet och hwad deri fanns medtogs, men hufwva schatullet sänktes. Hofwet uppgick till 2000 Rdr kontant, samt några guld- och silfwerknipper. Nu reste Lase-Maja hem. Här hände den olycka att min kära Lase blef fasttagen, förd till sina föräldrar och sedan till Drebro slott, der han träsfade sin Maja, som ännu satt fången derstädes. Wland andra sällar der råfades war äfwen den mycket beröftrade Silfwer-Jan, som gaf Lase-Maja många råd och upplysningar i konsten att stjåla. På tinget dömdes Lase-maja till 40 par spö och fyrkopplikt. Spöstraffet afböjdes genom böter, erlagda af Lases föräldrar, fyrkoppligten undergicks, hwarefter Lase-maja en tid lefde hos sina föräldrar, som tillgifwit honom. Den gamla lufsen kom likwäl snart på Lase-Maja och en dag klädde han sig som fruntimmer och begaf sig till ett i grannskapet beläget bruk, der det war hal. Här gjorde han en Inspektor så hjertnuren att denne med all makt sökte öfwertala honom att göra sig sällskop hem. Efter mycket wägrande mottogs detta anbud. Lase lifelide Inspektoren hem, der denne trakterade, samt wisade honom sina penningar och dyrbarheter för att dermed winna Lases hjerta. Detta lyfades men på annat sätt än som war ännadt. Ty då Inspektoren om afuoren uppkallades att spisa i

— 8 —

sällskap med sin patron, öppnade Lasse-Maja koffert-
ten, borttog alla deri befintliga penningar, öppna-
de fensretet, hoprade ut och sprang sin kos. En bonde
råkades på vägen, denne öfvertalades med goda ord
och penningar att föra så fort hästarna förmodade
springa. På detta sätt återkom snart manfvel Lasse-
Maja till danssällskapet, dit innan fort underrättelsen an-
kom att hela brukstafan, som belopp sig till 10,000
R:dr, wor bortstulen. Herre öfwer så mycket penningar
blef Lasse-Majas första tanka att begifwa sig till Stock-
holm. Detta utförde han också genast och reste, sedan
han försedt sig med nödiga kläder, som brukspatron
Ericson till Westerås. Här war marknaden och Lasse-
Maja fornerade bekantskap med en köpman, som war
sinnad att resa till Upsala och bewisat marknaden der-
skädes. Lasse-Maja mottog anbudet att göra sällskap.
Under resan lefdes stort och mycket penningar gick åt,
hvilket likwäl litet rörde Lasse-Maja, som hade så godt
efter dem. Från Upsala ställdes kofan till Stock-
holm och i Norrtull uppwisades pass, hvilket han i
Grebro erhållit under namn af brukspatron Ericson.
Ett besök, som Lasse-Maja gjorde i Skottgränd för att
råka sin fordna goda wän, war utan framgång, ty
denne hederddam hade kommit på ett institut der hon
mot kost och stryf fick lära sig spinna.

En dag då Lasse-Maja spinade hos en bekant i Sper-
lingens backe ankom dit en polisgewaldiger, som frå-
gade om hans namn wor Ericson. Då Lars här-
till jakat och frågade hwarmed han kunde wara till
kennit, bad man honom göra sällskap till Polis-
mästaren. Detta besök war nu alldeles ej i Lasse-Majas
sinak, men han måtte begwäma sig att följa med.
Han fördes derefter ill Lagmannen, som lät arretera
honon. I fängelset ankom till honon en boshällare
från det bruket der stöden war begången. Boshäl-
laren tillfrågades om han igenkände Lasse-Maja såsom
det framtrunnor, hvilket Inspektoren medhaft. Denna

sade sig ej med säkerhet kunna påstå det, och satsade samman följande dagen inför domaren. Lasse-Maja hade under tiden i fängelset gömt penningar här och der i sina kläder samt förstört sitt påf. Nu efterterfrågades detta och då sade han att Gewalbigern tagit det. Denne nekade och Lasse-Maja wisiterades. Penningarne, som lågo undanstuckna i hans kläder, styrkte misstankarne och målet hänstods till Drebro, dit Lasse-Maja fördes med fångskjut. Han fick under vägen tillfälle att uttaga klädespersedlar ur sin medföljande koffert; dessa sålde han och för penningarne trakterade han sig self och sin skjutskarl att denne blef alldeles plafat; detta tillfälle begagnade Lasse-Maja att befria sig, påsatte den sofvande bonden handklifswarne och sprang till en närbelägen skog. Här blef han likväl ertappad af några bönder, som förde honom till närmaste gästgäwaregård. Han hade ej varit här länge innan en liten flicka kom inspringande och ropade till gästgäwaren: "Pappa! derute sitter en tjuf med handklifswar på sig!" Wönderna skyndade sig ut för att bemäktiga sig honom, men blefwo ej litet slata då de sågo att det war fångföraren. Då man framkommit till Drebro företogs rätttegången, hwilken slutades på det sättet att Lasse-Maja blef frikänd. Nu reste han hem men dröjde ej länge der, utan begaf sig snart åter till Stockholm. Här uppträdde han i fruntimmerskläder och eröfrade en ung handlands hjerta i det han utgaf sig för en Kronofogdes dotter. En afton följde han hem med en herre; denna aftog wid hemkomsten sin sourtut och gick att tänka lins, under det han war borta bemäktigade Lasse-Maja sig en i sourtutiskan liggande plånbot och begaf sig sina färde med den, ej utan fara att bryta halsen af sig i de mörka trapporna. Du wären begaf Lasse-Maja sig ut på landet och fick tillfälle att i Arboga frantaga en rik jude 45 R:dr jemte annat smått. Han wandrade nu omkring här och der. En natt ansam

Han mycket uthingrad till en böndgård. Han drog ej i betänkannde att slå in en ruta och öppna hafarne samt gå in genom fönstret. I bondens stuga war det mörkt, Lasse-maja trefwade sig likwäl fram till ett stån, öppnade det och drack mjölk ur ett der bänfintligt fat. Bonden waktade wid kullret han gjorde och ropade, troende att det war katten: "Will du kaff!" Han stod då stilla, men då fatet skulle ställas tillbaka stredde det med något bnllet. Bonden ropade då: "Jag tror djefwulen rider katten!" och sprang upp; men då war Lasse-Maja ej sen utan sprang på dörren och kom lydligt undan.

Efter att hafwa qenömgått flera äfventyr i lands-orterna, blifwit några gånger ertaryad men åter fått tillfälle att rymma, lagade sig Lasse-Maja på wäg till Stockholm. På en herregård wid wägen gick han in i stallet, uttog en häst, som war särdeles god springare, spände den för en släda, samt för af, onekligen mycket fortare än om han skulle gjort resan till fots. På wägen tog han in bes en prest nära Arboga, hos denne war kalas och flera Sswerhetspersoner från Arboga woro närwarande, som ej underlåto att göra sin tur för den wackra mansellen, som enligt hwad hon föregaf war en rik Grosshandlares i Stockholm enda arfwinge. Derifrån ställdes resan direkte till hufwudstaden. Här tog Lasse-maja qwarter hos en fru på Ladugårdslandet, och utgaf sig som en prestfru från Wermland. Då han kommit i ordning i sitt nya logi begaf han sig ut i staden på spionering. Wid Nöda bodarne såg han en man, som helt behändig stal störet ur en ficka. Detta war en god bekantskap att göra, och de båda stälmarne bleswo snart wänner. Den andra war en beryktad tjuf, allmänt kallad Wapard. Nu tillbringades tiden med att göra lustfärder i prestfruns eleganta släda. Mäster Anders, Glas på Hörnet och flera andra ställen hade den äran af de båda stälmarnes besök; emellertid söp Wapard så att

Han nästan ständigt war full, hwilket mycket missagade Lasse-Maja, hwarföre han äfwen tänkte på att öfvergifwa Bayard. Denne färeslog emellertid en resa till Dillingen i Upsala och man begaf sig dit. Denna resa slog dock illa ut. Lasse-Maja undgick endast med nöd att bliwa fången, måste lemna häst och släde i slicket och trodde att Bayard war fasttagen. Vid ankomsten till Stockholm uppföttes Bayards wårdinna som bodde i Kungsbacken. Denna skaffade Lasse-Maja qwarter. På Söder gjorde Lasse-Maja bekantkap med en krögerka, hwilken han ofta besökte. En aften då han gick ifrån henne warblef han en herre i en möbelbod i Storkyrkobrinken, som hade en anseelig penningpacka. Denna lyste i Lasse-Majas ögon och han förstod att i en hattstofferarebod dit han begaf sig under det han frågade på ett par handskar knipa plånboken. Hemkommen wistherades denna som innehöll 200 R:dr. Bayard hade emellertid wetat att göra sig fri i Upsala och kom nu tillbaka till Stockholm. En stöld begicks på söder. Lasse-Maja tog nytt qwarter, men fick derigenom ett helt hushåll att underhålla; penningar började tryta, och man b:stöt att funderagera. Bayard hade skaffat sig en nyckel med hwilken han kunde öppna Carlbergsbommen, häst och släde anskaffades och kofan togs till en herregård i grannskapet der ett wisthus alldeles utplundrades.

Dyliga färder företogs flera med mer och mindre framgång. Uppsyningsmannen wid Carlberg hade dock en gång utom lifsen äfwen lagt en jernkedja kring bommen och då Bayard gick att öppna löfades ett stott. Då wände Lasse-Maja oförlofwadtom och förde en annan wäg till staden. Rutan hade likwäl ej träsfat, utan Bayard kom helskinnad igenom. Vid ett annat plundringståg bortogs en mängd meubler, Lasse-Maja satte sig på lastet och Bayard gick bredwid och förde. Ankomna till tullen frågades hwilka de wero. Lasse-Maja swarade att han war hushållerska på

ett ställe i granskäpet och att möblerna skulle flyttas till staden. Bayard, som märkte oråd, smög sig undan och tullbetjenterna gjorde sig i ordning att wisitera. De funno snart öfkilligt, som war dem misstänkt och bestöto att flytta sakerna in i tullhuset. Lase-Maja protesterade wäl häremot, men då intet wille hjälpa war han sjelf behjelpelig att instytta sakerna. Han påsade likwäl på tillfälle sprang under bommen, qwarlemnade laset, och kom lyckligt undan. Lagen derpå tillbringades hos en fru i Kungsbacken. Denna war svartsjuk på Lase-Maja, som kurtiserades af hennes man och i harnen käröfwer sände hon bud efter en polisgewaldiger. Denne gjorde få ceremonier, utan aförde mam'sell Lase-Maja till Nådstugan der han blef inquarterad bland andra liderliga quinnspersoner. Dagen derpå kom en staters man och lade en rextumpkring armen på mam'sellen samt förde henne till polistammaren. Under wägen gaf Lase-Maja sin ledare en puss, så att han föll i rännsien och sprang sin lös; han blef likwäl snart ertappad och upeförd till polisen. Här råddade han en mängd bekanta damer, hwaribland äfwen den svartsjuka frun, som höaliudt påstod att hon sjelf varit vittne till att Lase-Maja förfört hennes man till otro. Wid förhöret lade Lase-Maja sig wara en Brukspatrons dotter från Bergslagen samt att ingen hade att göra med henne och hennes egendom. Polisnästaren befallde att han skulle wisiteras, hwilket skedde med den efterföljd att hans verkliga för upptäcktes. I det samma antom Bayard äfwen wäl esforterad. Pol:nästaren frågade om han kände den damen. Han swarade att han ofta sett den tjuft — n på Baggenögatan! Nu fick Mam'sell Lase-Maja ett par byxor på sig och en, som man kallade Blomstergöran, kom att påsa sina handskar eller handkläfwarne på mam'sellen. Bayard och Lase-Maja fördes nu rundt omkring från det ena tingskället till det andra, i det de distade brott, på det

under vägen tillfälle skulle gifwas att rymma. Detta lyckades ock för Lasse-Maja under det hans fångförars låg i en sluga och sof. Flera stöder beginges. En koffert bortstals från en wagn. Ett fönster utslogs och ett sicur samt en plånbok togos. På en herregård bröt Lasse-Maja sig in, borttog bordsfuret ur salskåben gick in i sängkammaren och tog byråvacklarna ur den i sängen sofwaude herrns ficka, gick i hans chifonier och borttog flera penningbuntar samt guld- och silfvermynt. Med rofwet förfogade Lasse-Maja sig bort och tosan ställdes åter till Stockholm, dit han ankom efter många swårigheter.

Sedan han kommit till Stockholm förde händelsen honom i sällskap med en sikare ut i skärgården, med hwilken han soljde till hans boning; här qwarblef han i lugn wid påf sforton dagar; men flyttade sedan in till sjelfwa staden. En dag träffade han twänne damer, som buro en tunna på en släng, och hwem för-
 mår beskrifwa hans förwåning då han i den ena igenkände sin fordena älskarinna i Skottgränd. Lisette så kallades denna skönhet, wisade snart Lasse-Maja hwår han kunde få qwarter, i det han kunde bo i samma rum, som hon och hennes kamrat wid slängen begagnade. Detta anbud mottogs med det wilkor, att de båda damerna alltid innan de gingo in i rummet, frigjorde sig från en wis oangenäm lukt, som alltid är ostiljaktig från deras handtering. Dagen sedan han flyttat in i sin nya boning, gick han att se sig om efter penningar. Han gjorde sig ärende in i husen och på detta sätt lyckades det honom att ur en chifonier knipa trenne sedelbuntar. Med dessa förfogade han sig hem; hans fröjd war dock ej lång, ty hans säta kusiner, tunnbarerskor, stulo åter från honom hwad han sjelf stulit. Som han snart derpå fick weta blefwo gammorna anammade af polisen. Det war derföre ei tid för Lasse-maja att dröja. Alstonen innan han begaf sig på wäg, gick han i sin wanliga fruntimmer-

loftum till ett hus, hwarest det der boende herrskapet war bortrest. Han presenterade sig för den hemmanwarande pigan, som en fruns släging och wisade ett bref från denna, deri hon beder honom, wara så god och taga in hos henne när han reste till staden. Pigan mottog honom wäl med någon twefkan dock tillåt hon mansfellen att ligga i samma rum som hon. Pigan gick till sängs, men Lasse-Maja tog fram en bok och sade sig wilja läsa. Då han trodde pigan sofwa gick han ut, hvarsantade alla dyrbarheter han kunde finna och knöt dem in i ett lakan. Derpå gick han ner, öppnade porten för att gifwa signal åt en af de sina. Pigan hade em-tertid ej sofwit utan noga sett allt hwad han företagit sig, samt smugit sig efter honom ut i porten. Här sprang hon fram, gaf Lasse-maja en stöt i ryggen att han föll på näsan i gatan, och slog igen porten. Lasse-Maja hade lagt flera af sina egna dyrbarheter på ett bord, hwilka han nu förlorade.

Derestefter ställdes kofan till landsbygden, der han hade många afwentyr. Men hägen stod åter till Stockholm och när wintren kallades begaf sig Lasse-Maja dit. Här råkadades en affatt Länshman wid namn Kron, med hwilken nära bekantskap ingicks. Denne begick i sällskap med Lasse-Maja flera stöder och förtedde honom till inbrottsstöld i Järfälla kyrka, hwarest togs kyrksilwret och 600 R:dr i penningar. Detta skeddde i slutet af år 1810. I Februari 1811 då Lasse-Maja bewijade paraden kom en fru af hans bekanta fram till honom, frågade hur han bekann sig samt gaf deriemte en hemlig wink åt en bredwid stående poliskewaldiger, som skyndade fram och grep honom. Efter en långwarig process föll domen sålunda att Lasse-Maja skulle afstraffas med 40 par spö uppenbar kyrkepligt och lifstidsfängelse. Wid Barkarby gåsigwaregård utstod han spöstraffet, under hwilket han bad profossen spara sitt fina fruntimmersskinn. I Järfälla kyrka stod han uppenbar kyrkepligt och

på Märtrand
upgifaren ha
spanningsför
men hon lär
Det förwän
wala sitt räta
mor gamla ga
hon i wägen
Denne wiste h
ygd sig i sam
ja kunde upre
dag till C:sö
more, hvars b
holm och utg
feln Bergslage
med gartware
på det artigast
desen gjorde
wärfnad och de
Maja att lägga
Lasse-Maja twi
sk tillbringade
let skönlamna
timmer, som i
fön tillåt sig
under fird med
Lasse-Maja w
kans utse wisad
noro regelbunden
omb och han d
genom stadens n
nad till honom
att han sedan de
igenslitt. Han
den låt ej nesl
så stöd. Han ba
allid sjung när

på Marstrand's fästning satt han ännu år 1830, då utgifwaren hade tillfälle att se och afteckna honom; ett rymningsförsök från Marstrand war nära att lyckas, men han lär nu bewakas mera strängt.

Det förwänar hwar och en att Lars så wäl kunde bölja sitt rätta kön, men man bör ihågkomma att han war ganska qwinlig till sitt yttre, och der naturen kom i vägen förstod han att taga konsten till hjelp. Denna wiste han att drifwa så långt att han till och med låg i samna säng som fruntimmer utan att dessa kunde upptäcka hans werkliga kön. Så kom han en dag till Esköping; uppsökte en derstädes boende garfware, hwars broder han wiste wara bokhållare i Stocholm och utgaf sig för en rik brukspatron's dotter från Bergslagen, som i Stocholm blifwit förlofwad med garfwarens broder. Denna och hans fru togo på det artigaste emot den förmenta swägerkan. Händelsen gjorde att garfwaren skulle resa bort till en marknad och den hemnoblifwande frun föreslog Lasse-Maja att ligga hos henne under tiden. Detta war Lasse-Maja tvungen att mot sin wilja gå in på och så tillbringade han twerne, som han sjelf medgaf, mycket plågsamma nätter bredwid ett ganska täckt fruntimmer, som i förlitande på att han war af samma kön tillät sig flera friheter, utan att likwäl komma under fund med att Lars war ett manligt subjekt.

Lasse-Maja war något lång, men smal och mager hans yttre wisade en dierf själ och hans anletsdrag woro regelbundna. Hans sinnelag war mera godt än ondt och han ägde allmänt det witsordet att han ej gern skadade någon till lif och lem. Hans kyrkotjusnad låg honom hårdt på sinnet och han har sjelf sagt att han sedan den stunden allbrig haft något lugnt ägonblick. Hans lynne war gladt och muntert och han låt ej nedslå sig af motgången om denna war än så hård. Han hade sjelf skrivit en wisa, hwilken han alltid sjöng när någon olycka inträffade. Till och med

på fånglärran till Marstrand, när han såg ett lifstids
fångelse för sig, hörde man honom sjunga sin favorit-
visa, med hwilken wi vilja sluta vår forra berättelse
med löfte att om våra läsare sunnit denna for-
ta teckning reande, wi ej skola underlåta att berätta
Sara af Lasse-Majas äfventyr på landet:

Gja! Gja! Låtom oss lustiga vara!
Kom Fiskal, en polska ska wi ta.
Pengar friskt, och sen på dem ej spara.
Käre Länsman, rör på benen bra.
Vi äro bröder, käre wänner, alla
Tjuftwar och herrar, pöbel och pack.
Swartill påte då, jern och halöband falla?
Sag för min del säger gerna tack!

Fångsel och galler endast för wildjur må pass;
Vi äro män, som älska rörelse.
Så det går med kedior kring benen att swassa.
Lustigt, en skäl för allmän befrielse!
Måtte som Jericho alla fästningar falla,
Och profosen dem sällskap ge,
När en tjuv sin pipa låter falla.
Litne hon Josuabafunerne.

SEDESDEL,

Tryckt hos A. Wallin 1834.